

при това извѣстіе. Попытахъ слугѣтъ кждѣ отидѣ Пулосскый; никакъ не го знаѣхъ, ми отговори, това само ви казувамъ, че вчера, щомъ излѣзохте отъ тука, чухмы голѣмъ глѣчкъ въ стаѣтъ на дѣщерѣкъ му. Трепетенъ още отъ станѣлѣтъ между васъ страшнѣ сѣбнѣ; азъ ся осмѣлихъ да прислушамъ; Лудонска плачаше, а баща ѣ като бѣсенъ, укоряваше ѣхъ, кълнеше ѣхъ, и чухъ го да казуваше : който може да залюби одного прѣдадника, и той е такъвъ; неблагодарна дѣще, ще тя заведѣ на безопасно мѣсто, за да живѣешь тамо безопасно отъ всяко подлѣстяніе.

Можахъ ли да ся сумнѣвамъ още за злочестнѣтъ си? Привыкахъ тогазъ Болеслава, одного отъ най-вѣрнытъ си слугы *), заповѣдахъ му да настави добры стражари около палатѣтъ на Пулосскаго, за да сѣгледватъ всичко що бы ся случило, а самъ той да дири Пулосскаго всѣду ако бы да ся завърне прѣди мене въ столицѣтъ. И съ надежбѣ да ся срѣшнѣ съ него по ближнитѣ му *чешлицы*, и азъ отидохъ самъ си да го търсѣхъ.

Обходихъ всичкытъ стяжанія на Пулосскаго, пытахъ за Лодонскѣ когото пѣтника какъ срѣшняхъ, но напраздно. Като прахосахъ осьмъ дена въ туй трудно диряніе, сторихъ да ся върнѣ въ Варшавѣ. Смаяхъ ся не малко като видѣхъ не далечъ отъ

*) Населеніето на Полщѣ ся дѣлеше на шляхты, (благородны или конническы разряды) гражданы и селяны. Последнитѣ бѣхъ всичкы почты рабы, надъ които шляхтытѣ имахъ право на животѣтъ имъ и на смъртѣтъ имъ, понеже само тѣ можахъ да иматъ земи.